अतिशंका अन्यथाशंका तांनकुर्यात् ॥ ६२ ॥ इत्येषमेप्रथमःकल्पोमुख्यंप्रयोजनं त्वद्गमनस्येत्यन्वयः भरतेनारक्षितं समंताद्रक्षितमीदृशंपुत्रराज्यं तज्जन्यंसुखंप्राप्तु यादितिच ममत्वद्गमनस्य प्रयोजनं भरतानयनस्यत्वदधीनत्वात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ सजनेवने वासोनयोग्यइत्युक्तिरत्रैव वनेस्थेयमिति कदाचिद्रुहःप्रार्थयेत्तत्प्रतिबंधाय आश्रमे जनपदरहिते वासोयोग्योतस्तद्व्रतआश्रमवासोचितोविधिर्जटाधारणादिरूपइदानींकर्तव्यइत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ सोहंनियमं वन्याहारभूशयनादिरूपं गृहीत्वा

विपरीतेतुष्टिहीनावनवासंगतेमयि ॥ राजानंनातिशंकेतमिथ्यावादीतिधार्मिकं ॥ ६२ ॥ एषमेप्रथमःकल्पोयदंवामेयवीयसी ॥ भरतारक्षितंवृत्तंपुत्रराज्यमावाप्स्यते ॥ ६३ ॥ ममप्रियार्थंराज्ञश्चसुमंत्रत्वंपुरींव्रज ॥ संदिष्टश्चापियानर्थांस्तांस्तान्ब्रूयास्तथातथा ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वावचनंसूतंसांत्वयित्वापुनःपुनः ॥ गुहंवचनमक्लीबोरामोहेतुमदब्रवीत् ॥ ६५ ॥ नेदानींगुहयोग्योयंवासोमेसजनेवने ॥ अवश्यमाश्रमेवासःकर्तव्यस्तद्व्रतोविधिः ॥ ६६ ॥ सोहंगृहीत्वानियमंतपस्विजनभूषणं ॥ हितकामःपितुर्भूयःसीतायालक्ष्मणस्यच ॥ ॥ ६७ ॥ जटाःकृत्वागमिष्यामिन्यग्रोधक्षीरमानय ॥ तत्क्षीरंराजपुत्रायगुहःक्षिप्रमुपाहरत् ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्यात्मनश्चैवरामस्तेनाकरोज्जटाः ॥ दीर्घबाहुर्नरव्याघ्रोजटिलत्वमधारयत् ॥ ६९ ॥ तौतदाचीरसंपन्नौजटामंडलधारिणौ ॥ अशोभेतामृषिसमौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ ७० ॥ ततोवैखानसंमार्गमास्थितःसहलक्ष्मणः ॥ व्रतमादिष्टवान्रामःसहायंगुहमब्रवीत् ॥ ७१ ॥ सीतायालक्ष्मणस्यचानुमत्या तपस्विजनभूषणं जटाःकृत्वा गमिष्यामि ॥ अतोन्यग्रोधक्षीरमानय भूयोतिशयेन पितुर्हितकामः तत्प्रतिज्ञारक्षणेन ॥ यत्तु सीतायाहितकामइति तन्न जटाधारणेनसीताहिताप्रसिद्धेः ॥ अनुमतिस्तुअपेक्षितैव अन्यथा संन्यासबुध्या परमदुःखापत्तेः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ लक्ष्मणस्याकरोत् ॥ तेनापि रामवदवस्थानस्यसंकल्पितत्वात् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ वैखानसं मार्गं वानप्रस्थाश्रमधर्मं आस्थितः प्राप्तुंकृतबुद्धिःसन् व्रतं वानप्रस्थव्रतं आदिष्टवानंगीकृतवान् अत्रगंगारूपतीर्थप्राप्तावपेप्रयागरूपतीर्थेप्राप्तौ तदपेपितृमरणश्रवणेपि यन्मुंडनाकरणंरामलक्ष्मणयोस्तेनानेनपरकृत्तिरूपार्थवादेन क्षत्रियाणांतीर्थादिषुमुंडननिषेधंप्रतीमइत्यलं ॥ सहायं गंगातरणादिकृतसहायं ॥ ७१ ॥